

VECKA III – SÖNDAG
ANDRA VESPERN

Hymn

Du Ska-pa - re av rum och tid, själv bort - om var - je
natt och dag, du ta - la - de, ditt ljus sköt upp och
glöd - de ö - ver mör - ka djup. A - men.

Antifon 1

(7) Her - ren sa - de till min her - re: Sätt dig på min hög - ra
si - da. Hal - le - lu - ja. *Flexa*

- 1 Herren sade till min h^{er}re: *
Sätt dig på min högra sida,
till dess jag lagt dina fiender *
som en pall under dina fötter.
- 2 Din kungaspira sträcker Herren ut från Sion. *
Härska mitt bland dina fiender!
- 3 Hos dig finns våldet *
den dag då makten blir din,
i helig strålgans har jag fött dig *
före morgonstjärnan, ur mitt sköte.
- 4 Herren har svurit en ed *
som han aldrig skall ångra:
Du är präst för evigt *
i Melkisedeks efterföljd.

- 5 Herren är på din högra sida, *
han skall krossa kungar på sin vredesdag.
- 7 Han dricker ur bäcken vid vågen. *
Så lyfter han sitt huvud.
- Ära vare Fadern och Sónen *
och den helige Ande.
Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall våra, *
från evighet till evighet. Amen.

Antifon 2

(si)

Den Barm här - ti - ge vill att man skall min-nas hans un - der.

Hal - le - lu - ja.

Antifon 3

(6)

Her - ren, vår Gud, den alls-mäk-ti - ge, är nu ko - nung.

Hal - le - lu - ja.

Antifonen sjungs före och efter lovsången, som utförs med omkvädet "Halleluja". Alternativt kan antifonen utelämnas.

℣. Hal - le - lu - ja. (...) R. Hal - le - lu - ja.

℣. (...) R. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja.

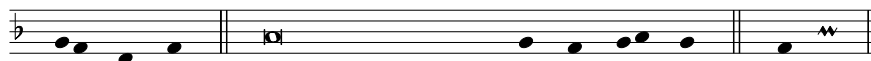
Om man vill kan det inledande Halleluja i varje vers varieras, t.ex. på något av följande sätt:

℣. Hal - le - lu - ja. ℣. Hal - le - lu - ja. ℣. Hal - le - lu - ja.

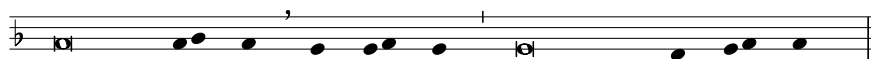
Kort responsorium

R. Væl - sig - nat va - re Her - rens namn + från nu och till

e - vig tid. V. Från solens uppgång till dess ned-gång, + från ...

V. Ära vare Fa - dern och So - nen och den heli - ge An - de. R.

Antifon till Magnificat: se proprium de tempore.